

දානියෙල්ගේ පොත - විසිවන අංකය

දානියෙල් සහ එළිදරව්ව: රාජධානීන්ගේ උදය හා පතනය පිළිබඳ
අනාවැකිමය වියමන එළිදරව් කිරීම

Jeff Pippenger

2023-12-15

සහෝදර් වයිට් බොහෝවිට පෙන්වා දෙන්නේ අවබෝධ කරගත යුතු අනාවැකිමය
පාඩම් රාජ්‍යයන්ගේ උද්භවය සහ පතනය තුළින් නිරූපිත වන බවයි.

"දානියෙල්ගේ එළිදරව්ව පොතේත් පැහැදිලි කර දක්වා ඇති ජාතීන්ගේ
උද්භවයත් පතනයත් විසින්, බාහිර හා ලෝකීය මහිමය පමණක් කොතරම්
අගහිඟ බව අප ඉගෙනගත යුතුය. තම සියලු බලයන් විභවයන් සමඟ, එයට
සමාන දෙයක් අපගේ ලෝකය පසුව කිසි කලෙකත් නොදුටු බබිලෝනිය,—එදා
ජනතාවට එම බලයන් විභවයන් අනිගමයින් ස්ථිරවූ දිගුකාලීනව පවතින්නාවූද
ලෙස පෙනී ගිය ඒවා,—කොපමණ සම්පූර්ණයෙන් එය අතුරුදහන් වී ගොස් ඇත්ද!
'තෘණයේ මල' මෙන්, එය විනාශ වී ගියේය. යාකොබ් 1:10. එසේම මිදෝ-පර්සියා
රාජ්‍යයද, ග්‍රීසියෙන් රෝමයෙන් රාජ්‍යයන්ද විනාශ වී ගියහ. තවද දෙවියන්වහන්සේ
තම පදනම ලෙස නොමැති සියල්ල එලෙසම විනාශ වී යයි. ඔහුගේ අරමුණ සමඟ
බැඳී තිබෙන, ඔහුගේ චරිතය ප්‍රකාශ කරන දේ පමණක් පවතිනු ඇත. අපගේ
ලෝකය දන්නා එකම අවල දේවල් වන්නේ ඔහුගේ සිද්ධාන්තයන්ය." Prophets and
Kings, 548.

දානියෙල් සහ එළිදරව්ව පොත්වල නිරූපිත රාජධානීන්ගේ "උදය හා පතනය" අනාවැකි
අධ්‍යයනයට නිවැරදි ප්‍රවේශයක මූලික කේන්ද්‍රස්ථානය වේ. බබිලෝනියේ පතනය
උත්පත්ති එකොළොස්වන පර්ච්ඡේදයේ නිම්රෝද්ගේ බාබෙල්ගේ පතනයෙන්
ප්‍රතිරූපිත වේ. අනතුරුව දානියෙල් පස්වන පර්ච්ඡේදයේදී බබිලෝනිය නැවත වරක්
පතනය වේ. 538 වර්ෂයේ බලයට උදාවීමත්, ඉන් අනතුරුව 1798දී එහි පතනයත්
ඇතුළත් පාෂ්තත්තුයේ ඉතිහාසයද බබිලෝනියේ අවසාන පතනයට ප්‍රතිරූපයක් වේ,
මක්නිසාද පාෂ්තත්තු බලය අනාවැකිමය අර්ථයෙන් ආත්මික බබිලෝනිය වේ.
පාෂ්තත්තුය 1798දී පතනය වූ අතර, එළිදරව් දහඅටවන පර්ච්ඡේදය එහි අවසාන
පතනය සටහන් කරයි. දානියෙල් එකොළොස්වන පර්ච්ඡේදයේ, හතළිස්පස්වන
පදයේ, එහි උතුරේ රජු ලෙස නිරූපිත පාෂ්තත්තුය, උපකාර කිරීමට කිසිවෙකු
නොමැතිව, තම අවසානයට පැමිණේ. මෙය කරුණාවේ කාලය අවසන් වන විට සිදුවේ;
මක්නිසාද එකොළොස්වන පර්ච්ඡේදයේ හතළිස්පස්වන පදයත්, දොළොස්වන
පර්ච්ඡේදයේ පළමු පදයත්, එකම ඉතිහාසය නිරූපණය කරයි.

ඔහු තමාගේ රාජ මාලිගාවේ කුඩාරම් මුහුදු දෙක අතර තිබෙන තේෂේමත් ශුද්ධ
කන්දෙහි පැළඳෙනු ඇත; එහෙත් ඔහු තම අවසානයට පැමිණෙනු ඇත, ඔහුට
උපකාර කරන කිසිවෙකුත් නොසිටිනු ඇත. එම කාලයේදී ඔබගේ ජනතාව උදෙසා
සිටින මහා අධිපතියා වූ මිකායෙල් නැඟී සිටිනු ඇත; එවිට ජාතියක් ඇති වූ දා සිට
ඒ කාලය දක්වා කිසිදා නොවූ විපත්තියක කාලයක් ඇතිවනු ඇත; එම කාලයේදී
ඔබගේ ජනතාව, එනම් පොතෙහි ලියා තිබෙන බවට ඥායාගන්නා සියල්ලෝම,
ගැළවෙනු ඇත. දානියෙල් 11:45, 12:1.

දෙවන දූතයාගේ පණිවිඩය බබිලෝනය දෙවරක් වැටී ඇති බව යන සත්‍යය මන ගොඩනැගී ඇත. නිම්රෝද් හා බෙල්ෂසර් විසින් නිරූපිත වචනාර්ථ බබිලෝනය දෙවරක් වැටුණි; ආත්මික බබිලෝනය 1798 දී වැටුණු අතර, මනුෂ්‍යයන්ගේ කරුණාකාලය අවසන් වන විට නැවතත් එසේ කරයි.

තවද තවත් දූතයෙක් පසුපසින් එමින් මෙසේ කීවේය: "මහත් නුවර වන බබිලෝනය වැටී ඇත, වැටී ඇත; මක්නිසාද ඇය තම විශ්වාසාරයේ උදහස් වූයේ සියලු ජාතීන්ට බොන්තට සලස්වා ඇත." එළිදරව් 14:8.

දෙවෙනි දූතයා තුළ බබිලෝනියාවේ වැටීම නැවත නැවත සඳහන් වීම, ශුද්ධ ලියවිලි තුළ වචන හා වාක්‍ය බණ්ඩ ද්විගුණ කිරීම දෙවෙනි දූතයාගේ පණිවිඩය හා මධ්‍යම රාත්‍රී හඬ යන ඒකාබද්ධ පණිවිඩවල සංකේතයක් ලෙස හඳුනා ගැනීමට හවිත අනාවැකිමය සාධකය සපයයි. එය දැනියෙල් සහ එළිදරව් පොත්වල නිරූපණය කර ඇති රාජ්‍යයන්ගේ උදය හා පතනය මත පදනම්ව අනාවැකි අධ්‍යයනය කළ යුතු බව පිළිබඳව සහෝදරී වයිට් හඳුනා දුන් මූලධර්මයද ස්ථිර කරයි. බබිලෝනියාවේ වැටීම අවබෝධ කරගැනීම සඳහා, අනාවැකි අධ්‍යයනකරු බබිලෝනියාවේ සියලු වැටීම් "පේළිය මත පේළිය" ලෙස එකට ගෙන, බබිලෝනියාවේ අවසාන වැටීම පිළිබඳ නිවැරදි අනාවැකිමය පණිවිඩය ස්ථාපිත කළ යුතු බව යන සංකල්පයද එය නිරූපණය කරයි.

දෙවන දූතයාගේ පණිවිඩයේ බබිලෝනියා දෙවරක් වැටීම, සත්‍යය සාක්ෂිකරුවන් දෙදෙනෙකුගේ සාක්ෂිය මත ස්ථාපිත වන බව හඳුන්වන අනාවැකිමය නියමය මත පදනම් වේ. එම පණිවිඩය තුළ බබිලෝනියා වැටීම දෙගුණ වීම, බයිබලයේ අවසාන වර්ෂාව ලෙස හඳුන්වන අනාවැකිමය ක්‍රමවේදය නිරූපණය කරයි. අවසාන වර්ෂාව වන එම ශුද්ධ ක්‍රමවේදය යනු, විවිධ අනාවැකි රේඛා "රේඛාව මත රේඛාව" ලෙස එකට ගෙන ඒමේ යෙදවීමයි. අනාවැකි ශිෂ්‍යයා විසින් එය භාවිතයට ගනු ලබන කල, එම ක්‍රමවේදය අවසාන වර්ෂාවේ "පණිවිඩය" ස්ථාපිත කරයි. එම ශුද්ධ ක්‍රමවේදයේ යෙදවීම තුළින් ස්ථාපිත කරනු ලබන අවසාන වර්ෂාවේ පණිවිඩය, අනතුරුව දෙවන දූතයාගේ සහ මධ්‍යම රාත්‍රී කැගැසීමේ එකමුතු අනාවැකිමය ඉතිහාසයන් තුළ ප්‍රකාශ කරනු ලැබේ. මෙය පළමු දූතයාගේ චලනයේ ඉතිහාසය තුළ සත්‍ය වූ අතර, අද දිනද, තුන්වන දූතයාගේ චලනයේ ඉතිහාසය තුළ එය සත්‍ය වේ.

දැනියෙල් පොතේ සතරවන හා පස්වන පරිච්ඡේද දෙක, සතරවන පරිච්ඡේදයේ නෙබුකද්නෙශර් විසින් නිරූපිත බබිලෝනියා උද්භවය හා ආරම්භයත්, පස්වන පරිච්ඡේදයේ බෙල්ෂසර් විසින් නිරූපිත බබිලෝනියා පතනය හා අවසානයත් ආවරණය කරන ඉතිහාස රේඛාව නියෝජනය කරයි. ඒ දෙක එකට ගත් කල, ඒවා එක් අනාවැකිමය රේඛාවක් නිර්මාණය කරයි. එම පරිච්ඡේද දෙකෙන් නිර්මාණය වන අනාවැකිමය රේඛාව, පසුව වැස්ස පිළිබඳ පණිවිඩය ස්ථාපිත කිරීම පිණිස, දැනියෙල් පරිච්ඡේද එකේ සිට තුන දක්වා වූ කොටස මත අතිරේකව තැබිය යුතුය.

මෙම අධ්‍යයනය දෙකෙහි නෙබු කද් නෙෂර් ගේ වැටී මත් නැවත උත්ථානයත් , බෙල් ෂස් සර් ගේ වැටී මත් වි නාශයත් ඉදිරි පත් කරනු ලබන අතර, එබැවින් ආරම්භයත් අවසානයත් තුළ බබිලෝනියා වැටී මදඉදිරි පත් කරනු ලබයි . මෙ දෙක මගින් ගොඩනගනු ලබන අනාගතවාණි රේඛාව බබිලෝනියා වැටී ම, නැගී සිටි අනතුරුව නැවත වැටී ම යන ආකෘතිය මත ව්‍යුහගත වී ඇත. එම කරුණු පමණක් ම

මෙම අධ්‍යයනය දෙක දෙවන දූ තයාගේ පණි වි ඩයනි යෝජනය කරන බව හදුන්වා දෙයි. මෙම අධ්‍යයනය දෙක හෙළි දරව් ව 13 හි භූමි මාගයාගේ ඉතිහාසය නි යෝජනය කරයි. එම ඉතිහාසය තුළ දෙවන දූ තයාගේ පණි වි ඩය සහ මධ්‍ය මරාත්‍රී හඬ දෙවරක් ප්‍රකාශ කරනු ලැබේ.

එබැවින්, දැනියෙල්ගේ හතරවන සහ පස්වන අධ්‍යයනයන් පිළිබඳ අපගේ සැලකිල්ල ආරම්භ කිරීමට පෙර, අපි පසු වර්ෂාව වන ශුද්ධ ක්‍රමවේදය හඳුනාගන්නෙමු; අනතුරුව, එම ක්‍රමවේදය භාවිතා කරමින්, පසු වර්ෂාවේ පණිවිඩය හඳුනාගන්නෙමු.

පළමු සහ දෙවන දේවදූතයාගේ ඉතිහාසයේ ප්‍රමුඛ සලකුණක් වූයේ විලියම් මිලර්ගේ අනාගතවාණි අර්ථකථන නියමයන් මගින් නිරූපිත ක්‍රමවේදයයි. මධ්‍යරාත්‍රී හඬේ පණිවිඩය හඳුනාගැනීම සඳහා මනුෂ්‍යයන් විසින් එම නියමයන් භාවිත කරන ලදී; එම පණිවිඩය එම ඉතිහාසය සඳහා අග වැස්සේ පණිවිඩය විය. තෙවන දේවදූතයාගේ ඉතිහාසයේ ප්‍රමුඛ සලකුණක් වන්නේ “Prophetic Keys” ලෙස නිරූපිත ක්‍රමවේදයයි. අපගේ වර්තමාන ඉතිහාසයේ මධ්‍යරාත්‍රී හඬේ පණිවිඩය හඳුනාගැනීම සඳහා, එම නියමයන් විලියම් මිලර්ගේ නියමයන් සමඟ ඒකාබද්ධව භාවිත කළ යුතුය; තවද දැන් එම නියමයන් මගින් ස්ථාපිත කරමින් සිටින පණිවිඩය අවසාන දවස්වල අග වැස්සේ පණිවිඩයයි. මිලර්ගේ නියමයන් පෘථිවි මාගයාගේ අනාගතවාණි ඉතිහාසයේ මුල් වැස්ස නිරූපණය කරයි; එම නියමයන් “Prophetic Keys” සමඟ ඒකාබද්ධ වූ විට, ඒවා පෘථිවි මාගයාගේ අනාගතවාණි ඉතිහාසයේ අග වැස්ස නිරූපණය කරයි.

අවසාන වැස්ස යනු පණිවිඩය උපදවීම සඳහා භාවිතා කරන ක්‍රමවේදයයි. පළමුව එම අත්දැකීම උපදවන පණිවිඩය සොයා නොබලා, අවසාන වැස්සේ අත්දැකීම සොයන බැවින් මුළා වූ අය ඇත. ක්‍රිස්තියානි පෙන්නකොස්ත සභා එම මුළාවේ පැහැදිලි උදාහරණයකි. අවසාන වැස්සේ පණිවිඩය සොයන නමුත්, එය හඳුනාගෙන ස්ථාපිත කරන ක්‍රමවේදය සොයා යෑම ප්‍රතික්ෂේප කරන අයටද, එම වර්ගයේම වැරදි මගපෙන්වීම ලබාගත හැක. නිවැරදි ක්‍රමවේදය නොමැතිව, නිවැරදි පණිවිඩය හඳුනාගත නොහැක. නිවැරදි පණිවිඩය නොමැතිව, නිවැරදි අත්දැකීමක් අසම්භවය.

මෙම බයිබලීය සත්‍යයේ වැදගත් කම බොහෝදෙනා විසින් හඳුනා නොගනු ලැබේ. මක් නිසාද ඔවුන් බයිබලය අධ්‍යයනය කිරීමේදී මට්ටම් වැරදි එක් මාර්ගයක් ඇති බයිබලය අධ්‍යයනය කිරීමේදී මට්ටම් වැරදි බොහෝ මාර්ග ඇති බවත් යන හැකි යාවකි. සිසුන් සලකා බැලී නොමැති බැවින් බයිබලය අධ්‍යයනය කිරීමේදී මේ වැරදි ක්‍රමය, එනම් දූර්ව වැඩි යෙත් තෝරාගනු ලබන්නේ, බයිබලය කුමක් උගන්වයි ද යන්න පිළිබඳව වෙනත් මිනිසුන්ගේ අදහස් විශ්වාසයකි. මෙය මිනිසුන් අතර එකඟ ප්‍රශ්නයක් වී ඇති බැවින්, සෑම සභාවක් මතම රළු වල මෙම ව්‍යාජ ලෙස අවබෝධ කරගත් අවශ්‍ය තාවයට පිළිතුරු දීමට පද්ධති යක් සංවිධානය කරයි. එම ව්‍යාජ අවශ්‍ය තාවය, නිසි පුහුණුවක් නොලැබූ රළු ලෙස අවබෝධය නිවැරදිව මෙහෙයව ඇතැයි හඳුනාගනු ලබන, බයිබලීය අවබෝධයේ ආත්මික ශ්‍රේණියක් ලෙස සලකන නායකයන්ගේ පද්ධති යක් ස්ථාපිත කිරීමේ ව්‍යාජ කාර්යය උපදවයි. බයිබලීය සභාවක ව්‍යුහය සඳහා, වැඩිහිටියන්, අනාගතවත්තාවරුන් සහ ගුරුවරුන් ඉතා සංවිධානාත්මක පද්ධති යක් සැබවින්ම හඳුන්වා දෙයි; එහෙත්, සත්‍යය කුමන හෝ කුමක් නොවේ ද යන්නද, එයින් පසු වකවරෙකු විශ්වාසය ශ්‍රේණියක් දැක්වූ කවරෙකු විශ්වාසය ශ්‍රේණියක් නොවේ ද යන්නද නිර්ණය කිරීමට අනුමත කර

කරන ලද නායකයන් ගේ පද්ධති යක් උපදවන සභා සංවිධානයේ දූෂණය බැරි බලය කිසිවිටෙකත් අනුමත නොකරයි.

සත්‍යයේ වචනය යථාර්ථ ලෙස බෙදා දක්වමින්, ලජ්ජා නොවිය යුතු කම්කරුවෙකු ලෙස දෙවියන්වහන්සේ අනුමත කරන ලද්දෙකු වශයෙන් තමා පෙන්වීමට උත්සාහ කරව. 2 තිමෝති 2:15.

සභා නායකයෙකු විසින් අවවාද කළ යුතුය, තරවටු කළ යුතුය, ඉගැන්විය යුතුය, එසේම බොරු ධර්මෝපදේශයන්ටත් ඒ බොරු ධර්මෝපදේශ ප්‍රචාරය කරන අයටත් විරුද්ධව රැකවරණය කළ යුතුය. එහෙත් අපි එක් එක් කෙනාම "සත්‍ය වචනය නිවැරදි ලෙස බෙදා වෙන් කරමින්," අපම "දෙවියන්වහන්සේ ඉදිරියෙහි අනුමත වූවන් ලෙස පෙන්වීමට" "අධ්‍යයනය කළ" යුතුය. එසේ කරන විට, සත්‍ය වචනය නිවැරදි ලෙස බෙදා වෙන් කිරීමට නිවැරදි මාර්ගය ලෙස බයිබලය හඳුන්වා දෙන ක්‍රමවේදය අපි දැන සිටිය යුතුය. යෙසායාගේ පොත මෙම කරුණු අග වර්ෂාවෙහි සන්දර්භය තුළ ඉදිරිපත් කරන බැවින්, අපි ආරම්භ කරන්නේ එතැනින්.

ඒ දවසේ යෙහෝවා තමන්ගේ තීක්ෂණ, මහත්, බලවත් කඩුවෙන් ලෙවියාලාන් නම් විදින සර්පයාට දඩුවම් කරන්නේය; ඔහු එම වංගු වූ සර්පයා වන ලෙවියාලාන්ට ද දඩුවම් කරන්නේය; ඔහු මුහුදෙහි ඇති මකරා මරා දමන්නේය. ඒ දවසේ ඔබ සැම ඇය ගැන ගී ගයන්න: රතු වසින් දුන් මිදිවත්තක්. මම, යෙහෝවා, එය රකිමි; මම එයට සැම මොහොතකම ජලය දෙමි. කවුරුත් හෝ එයට හානි නොකරන පිණිස, මම එය රැඳවල් දෙකෙහිම රකිමි. උග්‍රකම මා තුළ නැත. යුද්ධයේදී කවුරුත් මාට විරුද්ධව කටු පළුරුදු කටුද පිහිටුවන්නේද? මම ඒවා මැදින් ගොස්, ඒවා එකටම දවා දමන්නෙමි. නැතහොත් ඔහු මාගේ ශක්තිය අල්ලාගන්නා ලෙස, මා සමඟ සමාදානය කරගනු පිණිස; එසේය, ඔහු මා සමඟ සමාදානය කරගන්නේය. යාකොබ්ගෙන් පැමිණෙන්නන්ට ඔහු මූල ඇල්ලවන්නේය; ඉශ්‍රායෙල් මල් පිපී අංකුර දමා, ලෝකයේ මුහුණ පලවලින් පුරවන්නේය. ඔහුට පහර දුන් අයට ඔහු පහර දුන් පරිදි, ඔහු ඔහුටත් පහර දුන්නේද? නැතහොත් ඔහු විසින් ඝාතනය කරන ලද්දන්ගේ ඝාතනයේ ප්‍රමාණයට අනුව ඔහු ද ඝාතනය කරනු ලැබුවේද? මැනවින්, එය පැන නඟින කල, ඔබ එය සමඟ විවාද කරනු ඇත; නැගෙනහිර සුළඟේ දවසේ ඔහු තමන්ගේ කටුක සුළඟ නවත්වන්නේය. එබැවින් මේ මඟින් යාකොබ්ගේ අයුතුකම පවිත්‍ර කරනු ලබන්නේය; ඔහුගේ පාපය ඉවත් කිරීමේ සියලු එළය මෙයයි: ඔහු පූජාසනයේ සියලු ගල් කඩාවැටූ හුණුගල් මෙන් කරද්දී, අශෝරා වෘක්ෂද රූපද නැවත සිටිනු නොලබන්නේය. එහෙත් ආරක්ෂිත නුවර පාළු වන්නේය, වාසස්ථානය අත්හැර දමා කාන්තාරයක් මෙන් ඉතිරි කරනු ලබන්නේය. එහි ගව පැටවා ආහාර ගන්නේය, එහිම ඔහු වැහිරෙන්නේය, එහි ශාඛාද කා දමන්නේය. එහි අතු වියළුණු විට, ඒවා කපා ඉවත් කරනු ලබන්නේය; ස්ත්‍රීහු පැමිණ ඒවා ගිනි දමන්නෝය. මක්නිසාද එය අවබෝධයක් නැති ජනතාවකි. එබැවින් ඔවුන් සෑදූ තැනැත්තා ඔවුන්ට කරුණා නොදක්වන්නේය, ඔවුන් ගොඩනැගූ තැනැත්තා ඔවුන්ට අනුග්‍රහ නොදක්වන්නේය. තවද ඒ දවසේදී, යෙහෝවා ගඟේ නාලයෙන් මිසරයේ නාලය දක්වා අස්වැන්න කොල්ලයි; ඉශ්‍රායෙල් පුත්‍රයෙහි, ඔබ සැම එක් එක්කෙනා වශයෙන් රැස් කරනු ලබන්නෙහිය. තවද ඒ දවසේදී මහත් කහළය හඬවනු ලබන්නේය; අෂ්ෂූර් දේශයේ විනාශ වීමට ආසන්නව සිටින්නෝද, මිසර දේශයේ තල්ලා දමන ලද්දෝද පැමිණ, යෙරුසලමේ ශුද්ධ කන්දේ යෙහෝවාට නමස්කාර කරනු ලබන්නෝය. යෙසායා 27:1-13.

පෙර ලිපිවලදී, දෙවියන්වහන්සේගේ අනෙක් දරුවන් බබිලෝනියෙන් පිටතට කැඳවීම සඳහා ඔසවා තැබෙන "ලකුණ" පිළිබඳව අපි නැවත නැවතත් සලකා බැලුවෙමු. යෙසායාගේ විසි හත්වන පරිච්ඡේදයේ අවසාන පදය, "මහා කහළය නාද කරනු ලැබේ; එවිට අසිරියාවේ දේශයේ විනාශ වීමට සූදානම්ව සිටියෝ පැමිණෙන්නෝය" යැයි පවසමින්, එම ලකුණේ ක්‍රියාකාරකම පිළිබඳ සඳහන් කරයි. අවසාන දවස්වලදී අසිරියාව බබිලෝනියේ සංකේතයකි; එම පදයේ බබිලෝනියෙන් පිටතට එන ලෙස වන අනතුරු ඇඟවීමේ පණිවිඩය අසන අය, "යෙරුසලමේ ගුද්ධ කන්ද" මත ප්‍රචචනාත්මකව පිහිටුවනු ලැබූ එකලක්ෂ හතළිස් හතරදහස ලෙස නිරූපිත අය සමඟ පැමිණ නමස්කාර කරති.

මෙම වාක්‍යය මෙසේ කියයි: "ඒ දවසේදී එය සිදුවන්නේය." එළිදරව් පොතේ දහඅටවන අධ්‍යායයේ දෙවන භඬ දෙවියන්ගේ අනෙකුත් දරුවන් බබිලෝනියෙන් පිටතට කැඳවන දවස වන "ඒ දවස," සම්පූර්ණ අධ්‍යායය සඳහා පසුබිම වේ. එළිදරව් පොතේ දහඅටවන අධ්‍යායයේ දෙවන භඬ, ටයර්හි වේශ්‍යාව සිහිපත් කරනු ලබන සබත් දින නීතියේදී මොරගසයි.

තවද මම ස්වර්ගයෙන් තවත් භඬක් ඇසුවෙමි; එය මෙසේ කීය: "මගේ ජනතාවෙනි, ඇයගේ පාපවලට ඔබ පංගුකරුවන් නොවනු පිණිසත්, ඇයගේ පීඩා ඔබට නොලැබෙන පිණිසත්, ඇය වෙතින් පිටතට එන්න. මක්නිසාද ඇයගේ පාප ස්වර්ගය දක්වා ළඟා වී තිබේ; දෙවියන් වහන්සේ ඇයගේ අධර්මීෂ්ඨකම් සිහි කර තිබේ." එළිදරව් 18:4, 5.

යෙසායා විසි හත්වන පරිච්ඡේදය ආරම්භ වන්නේ එය අවසන් වන දිනයම හඳුන්වා දෙමිනි. එහි මෙසේ කියනු ලැබේ: "එදින යෙහෝවා තමන්ගේ කටුක, මහත් හා බලවත් කඩුවෙන් වේගයෙන් සරන සර්පයා වන ලෙවියාථාන්ට දඩුවම් කරනු ඇත; එසේම වක්‍ර සර්පයා වන ලෙවියාථාන්ට ද දඩුවම් කරනු ඇත; ඔහු මුහුදෙහි සිටින මකරා මරා දමනු ඇත."

ඉරිදා නීතියේදී, දෙවියන්වහන්සේගේ ක්‍රියාත්මක, ප්‍රතිඵලදායක විනිශ්චය ද්‍රාගෝන්යාගේ රාජධානීන් (එක්සත් ජාතීන්), මාගයාගේ (පාප් වහන්සේගේ පද්ධතිය) සහ බොරු අනාගතවක්තෘගේ (එක්සත් ජනපදය) මත ආරම්භ වේ. ඉරිදා නීතියේදී, බයිබල් අනාගතවාදයේ භයවන රාජධානිය ලෙස බොරු අනාගතවක්තෘ පරාජය කරනු ලබන අතර, ජාතික අපොස්තසිය ජාතික විනාශය උපදවයි. ඉරිදා නීතිය නම්, සාතන් වන ද්‍රාගෝන්යා (සහ ඔහුගේ භූමිකා රාජධානිය ද්‍රාගෝන්යා ලෙස නිරූපණය කරනු ලැබේ), මාගයා සහ බොරු අනාගතවක්තෘ මත දෙවියන්වහන්සේගේ ක්‍රියාත්මක විනිශ්චයන් වැටෙන්නට ආරම්භ වන ස්ථානයයි. එය ඉරිදා නීතියේදී ආරම්භ වන, ක්‍රමයෙන් ඉදිරියට යන දඩුවමකි. යෙසායාගේ විසිහත්වන පරිච්ඡේදයේ ආරම්භයත් අවසානයත් ඉරිදා නීතිය වන අතර, එම පරිච්ඡේදය ඉරිදා නීතියට පෙරටු වී එයට පසු පැමිණෙන ඉතිහාසයට සෘජුව සම්බන්ධ වූ විශේෂිත කරුණු නිරූපණය කරයි.

අපි විසි හත් වන පරිච්ඡේදය සලකා බලමි න් සිටිමු , මක් නිසාද එය විසි හත් වන පරිච්ඡේදය සඳහා භවිෂ්‍යවාඨ්‍යමය පසුබිමක් සපයන බැවිනි . එම පරිච්ඡේදයන් හි , "අන්තිම වර්ෂාව" ක්‍රමවේදයක් ලෙස අර්ථ දැක්වීම් ම අපට

එය දානි යෙල් ගේ පළමු වන පරි චි ඡේ දය සි ටතු න් වන පරි චි ඡේ දය දක් වා වූ මන දානි යෙල් ගේ සි චි වන හා පස් වන පරි චි ඡේ දයොදා බැලී මේ වැදගත් කම අප අවබෝධ කරගැනී මට ඉඩ සලසනු ඇත. යෙසායා වි සි හන් වන පරි චි ඡේ දය, අජගරයාගේ රාජ්‍ය ය පි ළි බඳකු මි ක දඩු වම ආරම් භ වන බව හඳු නා දෙන පසු , එම කාල පරි චි ඡේ දය තු ළ දෙවි යන් වහන් සේ ගේ ජනතාවට "ඇයට ගී ගයන් න" යන ඇති බව ඔහු සටහන් කරයි . කාට ගී ගයන් නද?

කාට ගායනා කළ යුතුද යන්න පිළිබඳ පිළිතුර ගීතයේ ශීර්ෂකයේම ඇත; මන්ද ඔවුන් "ස්වාමීන්වහන්සේ රැකබලාගන්නා රතු දාක්ෂාරසයේ මිදිවන්නක්" ගැන ගායනා කළ යුතුය. එම මිදිවන්නේ කථාව දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවගේ කථාව වන අතර, එය ප්‍රථමයෙන් යෙසායා විසින් පස්වන පරිච්ඡේදයේ සඳහන් කරයි.

දැන් මම මාගේ අනිප්‍රියයා ගැන, ඔහුගේ මිදිවතු සම්බන්ධයෙන්, මාගේ ප්‍රියයාගේ ගීතයක් ගායනා කරන්නෙමි. මාගේ අනිප්‍රියයාට අනිසරු කන්දක් මන මිදිවන්නක් තිබුණේය. ඔහු එය වටකොට වැට බැඳ, එහි ගල් ඉවත්කොට, ඉතා තෝරාගත් මිදිවැලින් එය රෝපණය කළේය; එහි මැද කුළුණක් ගොඩනඟා, එහි මිදිපැණි මිරිකන තැනක්ද සකසා තැබුවේය. එවිට එය යහපත් මිදි දරනු ඇතැයි ඔහු බලාපොරොත්තු විය; නමුත් එය වල් මිදි දරා ඇත. එබැවින් දැන්, යෙරුසලමේ වැසියෙහි, යුදාහි මනුෂ්‍යයෙහි, මම ඔබෙන් ඉල්ලමි, මා සහ මාගේ මිදිවතු අතර විනිශ්චය කරන්න. මාගේ මිදිවතු වෙනුවෙන් මම නොකළ දේ තවත් කුමක් කළ හැකිව තිබුණේද? එය යහපත් මිදි දරනු ඇතැයි මම බලාපොරොත්තු වූ විට, එය වල් මිදි දරා ඇත්තේ මක්නිසාද? එබැවින් දැන්, මාගේ මිදිවතුට මම කරනු ලබන දේ ඔබට කියන්නෙමි: එහි වැට ඉවත්කරන්නෙමි, එවිට එය කාදමනු ලබන්නේය; එහි පවුර කඩාදමන්නෙමි, එවිට එය පාගාදමනු ලබන්නේය. මම එය පාලුකර දමන්නෙමි; එය නොකපනු ලබන්නේය, නොඋළුනු ලබන්නේය; නමුත් එහි කටුපදුරු සහ ගොකටු උගාවනු ඇත. තවද ඒ මන වැසි නොවැටෙන ලෙස මම වලාකුළට අණ කරන්නෙමි. මක්නිසාද සේනාවල ස්වාමීන්වහන්සේගේ මිදිවන්න නම් ඉශ්‍රායෙල්ගේ ගෘහයය, යුදාහි මනුෂ්‍යයෝ උන්වහන්සේගේ ප්‍රියතම රෝපණයය. උන්වහන්සේ යුක්තිය බලාපොරොත්තු වූ සේක; නමුත් බලව, පීඩනයය; ධර්මිෂ්ඨකම බලාපොරොත්තු වූ සේක; නමුත් බලව, කැගැසීමක්ය. යෙසායා 5:1-5.

ඉරි දානි නි අර් බු දයේ ඉති භාසයේ , දෙවි යන් වහන් සේ ගේ ජනතාව දෙවි යන් ජනතාවට දාහකාවේ ගී තය ගායනා කළ යු තු ය; මන් ද එම ගී තය මෙසේ පවසයි : "දැන් යෙරු සලමේ වාසි නි , යු දාහි මනු ෂ්‍ය යෙහි , මා සහ මාගේ දාහකාව අතර වි නි ග කරන් නැයි ඔබගෙන් ඉල් ලමි ." දාහකාවේ ගී තය යනු පෙරති බු ගි වි සු මි ජ්‍ය පසෙකි න් ඉක් මවා යම හඳු නාදෙන ගී තය වන අතර, ඒ අතරම දෙවි යන් වහන් සේ සේ තු ශ්‍රී පවසන පරි දි "පෙර කාලයේ ජනතාවක් නොවූ නමු න් දැන් දෙවි යන් වහන් සේ ගේ ජනතාව වූ " අය සමඟ ගි වි සු මකට ඇතු එ වන සේ ක. එය දාහකාව මන වැසි වැටී නැති බව හඳු නාදක් වයි ; එමගි න් එම කාලපරි චි ඡේ දයේ පැමි ණෙන එලි යාගේ කාර් යය හඳු නාදක් වයි , තවද එම කාලයේ වැසි උත් පාදනය ක හැක් කේ ඔහු ට පමණි . අපි දනි මු , මේ ගී තය ගි වි සු මි ජ්‍ය ජනතාවක් පසෙකි පි ළි බඳව බව; මන් ද දාහකාවේ ගී තය ක්‍රි ස් තු ස් වහන් සේ වි සි න් පු රාණ ඉ ගායනා කරන ලද් දේ , පු රාණ ඉශ්‍රා යායෙලය පසෙකි න් ඉක් මවා යමි න් සි ටි කාලයේ

අතරම දෙවි යන් වහන් සේ ආත් මි කඉග්‍රා ායෙලය සමඟ එකවර ගි වි සු මකට ඇතු එ වෙමි න් සි ටි සේ ක.

තවත් උපමාකථාවක් අසන්න: එක් ගෘහස්ථාමියෙකු ද්‍රාක්ෂාවත්තක් රෝපණය කළේය; එය වටා වැටක් බැඳ, එහි ද්‍රාක්ෂාරස පීඩනයක් කපා සකසා, මුරගොපුරක් ගොඩනඟා, එය ගොවීන්ට බදු දී, දුර රටකට ගියේය. පලලැබීමේ කාලය ළං වූ කල, එහි පල ලබාගැනීම පිණිස ඔහු තම සේවකයන් ගොවීන් වෙත යැවීය. එවිට ගොවීහු ඔහුගේ සේවකයන් අල්ලා, එක්කෙනෙකුට පහර දී, තවත් එක්කෙනෙකු මරා, තවත් එක්කෙනෙකුට ගල් ගැසූහ. නැවතත් ඔහු පළමුවරට වඩා බොහෝ සේවකයන් යැවීය; ඔවුහු ඔවුන්ටත් එසේම කළහ. එහෙත් අන්තිමේදී ඔහු තම පුත්‍රයා ඔවුන් වෙත යවා, 'ඔවුහු මගේ පුත්‍රයා ගෙරව කරනු ඇත' කියා කීවේය. නමුත් ගොවීහු පුත්‍රයා දුටු විට, ඔවුහු තමන් අතර කතා කරමින්, 'මේ උරුමක්කාරයාය; එන්න, අපි ඔහු මරා, ඔහුගේ උරුමය අල්ලාගමු' යයි කීවෝය. එවිට ඔවුහු ඔහු අල්ලා, ද්‍රාක්ෂාවත්තෙන් පිටතට දමා, ඔහු මරා දැමූහ. එබැවින් ද්‍රාක්ෂාවත්තේ ස්වාමියා පැමිණෙන කල, ඔහු ඒ ගොවීන්ට කුමක් කරන්නේද?" ඔවුහු ඔහුට කීවෝය, "ඔහු ඒ දුෂ්ට මිනිසුන් දරුණු ලෙස විනාශ කර, තම ද්‍රාක්ෂාවත්ත නියම කාලවලදී එහි පල ඔහුට දෙන වෙනත් ගොවීන්ට බදු දෙනු ඇත." සේසුස් ඔවුන්ට කීවේය, "ශුද්ධ ලියවිලිවල, 'ගොඩනඟන්නෝ ප්‍රතික්ෂේප කළ ගලම කොණේ ප්‍රධාන ගල වී තිබේ; මෙය ස්වාමීන්වහන්සේගේ කාර්යයය, අපගේ ඇස්වලට එය අද්භූතය' යන්න ඔබ කිසි කලෙකත් කියවා නැද්ද? එබැවින් මම ඔබට කියමි, දෙවියන්වහන්සේගේ රාජ්‍යය ඔබගෙන් ඉවත් කර, එහි පල ගෙනෙන ජාතියකට දෙනු ලබන්නේය. මේ ගල මත වැටෙන කවුරුන් වුවද බිඳී යනු ඇත; නමුත් එය කා මත වැටේද, ඔහු කුඩු කර දමනු ඇත." ප්‍රධාන පූජකයන්ද පරිසිවරුන්ද උන්වහන්සේගේ උපමාකථා ඇසූ කල, උන්වහන්සේ ඔවුන් ගැන කතා කළ බව ඔවුහු තේරුම්ගත්හ. මතෙව් 21:33-45.

සේසුස්වහන්සේ පුරාතන ඉග්‍රායෙල්ට දෙවියන්ගේ මිදිවත්ත පිළිබඳ ගීතය ගැසූ විට, එහි පණිවිඩයේ තර්කයන් බලයත් ඔවුන් එතරම් ගැඹුරින් ආකර්ෂණය කළ බැවින්, සේසුස්වහන්සේ වාදවිවාදක යුදෙව්වරුන්ගෙන්, පුත්‍රයා මරා දැමූ අයට මිදිවත්තේ ස්වාමියා කුමක් කරනු ඇද්දැයි ඇසූ කල, ඔවුන් "ඒ දුෂ්ට මනුෂ්‍යයන් දුක්ඛිත ලෙස විනාශ කර දමනු ඇත; තම කාලවලදී ඔහුට පල දෙන වෙනත් ගොවියන්ට තම මිදිවත්ත භාර දෙනු ඇත" යයි කියමින් නිවැරදි පිළිතුර දීමට නොහැකි නොවූහ.

එවිට සේසුස් වහන්සේ ප්‍රතික්ෂේපිත ගල ගැන ගායනා කළ විට, ඒ ගීතයට තවත් පදයක් වහාම එක් කළ සේක; එසේම, "එබැවින් මම ඔබට කියමි, දෙවියන්වහන්සේගේ රාජ්‍යය ඔබගෙන් ඉවත් කර, එහි පල ගෙනෙන ජාතියකට දෙනු ලැබේ. තවද මේ ගල මත වැටෙන කවරෙක් වුවත් බිඳී යන්නේය; නමුත් එය කවරෙකු මත වැටුණත්, ඔහු කුඩු කර දමන්නේය" යයි ප්‍රකාශ කළ විට, ඔවුන්ගේ පිළිතුර අවසාන පදය සමඟ එකට බැඳ සේක. "ඔහු කුඩු කර දමන්නේය" යන ප්‍රකාශය, යෙසායා විසිහතෙහි "පූජාසනයේ සියලු ගල් කඩා දැමූ හුණුගල් මෙන් කරන ලදුව, වනයන් හා රූප පිළිම නැවත නොනැඟී සිටිනු ඇත" යන වචන ප්‍රතිධ්වනි කරයි. මේ දෙකම යොෂියා විසින් ඉටු කරන ලද පුනර්ජීවන කාර්යයට සම්බන්ධ සුවකයන්ය; ඔහු අවසාන දවස්වල "සන් වර" නැවත සොයාගන්නා අයගේ සංකේතයක් වූයේය. එය වටිනාකමකින් යුක්ත ලෙස සොයාගැනීමට අකැමැති අයව කුඩු කර දමන අඩවැටීමේ ගලය.

යෙසායාගේ වි සි හන් වන පරි චි ඡේ දයේ නි රු පණය කර ඇති පරි දි , ඉරි දා නි "අතී ත කාලයේ ජනතාවක් නොවු " අයස් වාමි න් වහන් සේ ගේ රතු මි දි වතු ගායනා කළ යුතු ය. පළමු සහ දෙවන පණි වි ඩයක් නොමැති වතු න් වන පණි වි නොමැති බව මෙම ලි පි බොහෝ වාරයක් හඳුන්වා දී ඇත. ඉරි දා නි නි යතු න් ව. පණි වි ඩය වන අතර, ඉරි දා නි නි යේ දවසතු ළපළමු හා දෙවන පණි වි ඩයන් ගේ ඉති හාසය ඇතුළත් වේ . යෙසායාගේ වි සි හන් වන පරි චි ඡේ දයේ , ඉරි දා නි නි දා නි යෙල් ගේ පළමු පරි චි ඡේ දයෙන් නි රු පි ත කාල පරි චි ඡේ දය හඳුන්වා නැවත දා නි යෙල් ගේ පළමු සි ටතු න් වන පරි චි ඡේ ද දක්වා ද එය හඳුන්වා දෙයි. අනාවැකි මය ලෙස, වි සි හන් වන පරි චි ඡේ දයේ ඉරි දා නි නි යේ දවස, 2001 සැප් : දි න පළමු පණි වි ඩය බලගැන් වූ ඉති හාසය හඳුන්වා දෙයි ; එතැන් සි ට ඉක් මැ පැමිණෙන ඉරි දා නි නි ය දක්වා ය.

රෝමයේ වේගයා ස්ත්‍රිය තම ගීතය ගායනා කිරීමට ආරම්භ කරන අවස්ථාවට පෙර කාලයේ මුදාගනු ලැබුවෝ ප්‍රකාශ කළ යුතු ගීතය පිළිබඳ අපගේ සලකා බැලීම ඊළඟ ලිපියේදී අපි තවදුරටත් ඉදිරියට ගෙන යන්නෙමු.

මම බැලූ විට, මෙන්ත, සියොන් කන්ද මත බැටළු පැටවාණන් සිටින සේක;
 උන්වහන්සේ සමඟ එකලක්ෂ හතළිස්හතර දහසක් සිටියෝය, ඔවුන්ගේ නළල්වල
 උන්වහන්සේගේ පියාණන්ගේ නාමය ලියා තිබුණේය. එවිට මම ස්වර්ගයෙන්
 හඬක් ඇසුවෙමි; එය බොහෝ ජලධාරාවල හඬ මෙන්ද, මහ ගිගිරුම් හඬක මෙන්ද
 විය. තවද විණා වාදකයෝ තම විණා වාදනය කරමින් සිටින හඬ මම ඇසුවෙමි.
 ඔව්හු සිහසුන ඉදිරියෙහිද, සත්ත්ව සතරදෙනා ඉදිරියෙහිද, වැඩිහිටියන්
 ඉදිරියෙහිද, නව ගීතයක් මෙන් ගායනා කළෝය. පොළොවෙන් මිදවනු ලැබූ ඒ
 එකලක්ෂ හතළිස්හතර දහස හැර, එම ගීතය ඉගෙනගැනීමට කිසිවෙකුට
 නොහැකි විය. මොවුහු ස්ත්‍රීන් සමඟ අපවිත්‍ර නොවූවෝය; මක්නිසාද ඔව්හු
 කනායායෝය. මොවුහු බැටළු පැටවාණන් යන යම් තැනකටද උන්වහන්සේ අනුව
 යනවෝය. මොවුහු මනුෂ්‍යයන් අතරින් මිදවනු ලැබ, දෙවියන්වහන්සේටත් බැටළු
 පැටවාණන්ටත් පළමුවල වූවෝය. ඔවුන්ගේ මුඛය තුළ කිසි වංචාවක් සම්බ
 නොවීය; මක්නිසාද ඔව්හු දෙවියන්වහන්සේගේ සිහසුන ඉදිරියෙහි දෝෂරහිතව
 සිටිති. එළිදරව් 14:1-5.